אש קודש — פורים

שושנת יעקב צהלה ושמחה בראותם יחד תכלת מרדכי. להבין הא עיקר שמחתם היתה מישועתם לא על שנתלבש מרדכי בתכלת ולבוש מלכות, ולמה הקדים עוד בשיר את הישועה של לבוש התכלת לתשועתם היית לנצח ותקותם בכל דור.

אבל הפסוק אומר תפילה לעני כי יעטוף וכו', כי כשבאים יסורים מעטים על האדם ח"ו, אז יכול להסתירם בקרבו, מפני שהם קטנים ממנו והוא מקיף אותם, וכשמתרבים יותר כבר אינו יכול להסתירם רק מוכרח לגלות אותם בדיבור או בבכי' או צעקה, מפני שנתרבו עד שאינו יכול להקיפם, משא"כ כשמתרבים ח"ו עוד יותר אז הם מקיפים אותו וכלו מעוטף בהם בבחי' ויקף ראש ותלאה (איכה ג' ה'), תפילה לעני כי יעטוף את עצמו בתעניות וצרות, לכן לפני ד' ישפוך שיחו, ששופך את כל עצמו, וכמו שאמר במזמור אלי אלי למה עזבתני [מזמור כ"ב] כמים נשפכתי, וכן להיפך כשד' עוזר לאיש רק ישועה קטנה כפי צרכיותיו אז הוא מקיף את הישועה שבאה לו, משא"כ כשעוזר לו הרבה יותר מכפי צרכיותיו אז הישועה מקפת אותו כמש"נ על חודש ניסן שהישועות בו מקיפות.

הענין אפשר כי נודע שבאורות וספירות יש אור פנימי ואור מקיף,

אור פנימי הוא אוד קטן שיכולה הכלי לסובלו, ואור מקיף הוא אור רב שאין הכלי יכולה לסובלו, ויוצא ומקיף אותה מבחוץ, וכל הישועות ע"י הספירות ד' משפיע לנו כנודע, לכן כשד' שולח לאיש ישועה ע"י איזה ספירה, אם רק מבחי' אור פנימי של הספירה מאיר לו אז הגם שאו"פ של הספירה גדולה הרבה גם מאור מקיף של האיש, מ"מ כיון שמן או"פ באה, לכן גם לו ישועה רק בחי' פנימה ניתן, היינו רק כפי צרכיותיו, משא"כ כשמן אור מקיף של הספירה באה, אז גם לו ישועה רבה בחי' מקיף, יותר הרבה מכפי הצריך לו ניתן.

ואפשר שבשביל זה בנס חנוכה שהי' בא"י בזמן ביהמ"ק מ"מ היתה. ישועתם רק לפי צרכיותיהם בלבד שנשתחררו מן שונאיהם שבאו עליהם, ולא שיכבשו הם את ארץ אויביהם, משא"כ בפורים שהי' בארץ עממין ואכתי עבדי אחשורוש אנן, מ"מ לא בלבד שצרכיותיהם נתמלאו ולא הרגו אותם, רק עוד ונהפך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם, ויהרגו בהם כמה רבבות, והוא דאיתא בפרדס דבאור מקיף אין שום פגם שולט, ולכן מותר ליכנס בטלית קטן וציצית לביה"כ, כיון שאין הקליפות של ביה"כ נאחזות בט"ק וציצית שהם בחי' אור מקיף, לכן בנס חנוכה שהי' בא"י וביהמ"ק קיים היו ראויים יותר לישועה, ולכן יכלה הישועה להמשך גם מאור פנימי והיתה רק כפי צרכיותיהם, משא"כ בפורים בגלות דאכתי עבדי אחשורוש אנן לא היו ראוים כ"כ לגאולה וכנודע ממדרש שהי' קטרוג וכבר נכתב ח"ו גזר דין עליהם, הוצרכה הישועה לבוא מאור מקיף שאין פגם וקטרוג שולט, ועי"ז היתה הישועה יותר מצרכיותיהם.

וזה שושנת יעקב צהלה ושמחה וכו' תכלת מרדכי, שכאשר ראו שגם בפועל נתלבש בבגדי ישע, הבינו שמבחי' אור מקיף באה ישועתם ושמחו שהבינו שתשועתם תהי' לנצח ותקותם בכל דור, ובין ראוים לגמרי בין שלא יהי' הדור ראוי לגמרי תמשך ישועה מפורים לכל דורות מישראל, כיון שאז בפורים היתה הישועה מבחי' אור מקיף שאין שולט פגם וקטרוג רק תמיד נמשכת.